

Sankt Stefans Kirke

Nørrebrogade 191- arkitekt Ludvig Knudsen.

"Vi nærer den fulde Tro, at Jesu Kristi Evangelium er den eneste rette Kraft, som formår at bevare Hjerterne fra socialistiske og kommunistiske Galskaber, for hvis forførende og blændende Luftkasteller de Mennesker er mest udsatte, som intet har at tabe i denne Verden."

Kirkens to første præster – Peter Volf og Ivar Dall – var klare repræsentanter for denne retning. Det skulle dog ændre sig med tiden.

I 1914 udnævntes Axel Rosendal til residerende kapellan ved kirken. Rosendal var selv opvokset på Nørrebro, hvor hans far drev en friskole. Han var desuden grundtvigianer, og denne linje vandt: Efter menighedsrådsvalget i 1922 var Stefanskirken en rent grundtvigsk kirke, hvilket den også siden har været.

St. Stefans Kirke er 35 m lang og 14 m bred, og der er 31 m fra gulvet til tårnets fløjstang. Arkitekttegningerne til kirken blev senere genbrugt ved opførelsen af Sankt Clemens Kirke på Bornholm, der således hvad selve kirkeskibet angår fremstår som en kopi af Stefanskirken, som den så ud fra begyndelsen. Stefanskirkens kirkerum har i mellemtiden gennemgået visse forandringer.

Prædikestolen fra 1874 var oprindeligt udsmykket med fire felter med allegoriske motiver: Tro, håb, kærlighed og retfærdighed.

Ved 25-årsjubilæet i 1899 dekorerede malermester Johan N. Schrøder den med ny maling og forgyldning af fem felter. Han indsatte allegoriske figurer efter de tidligere motiver forestillende Kristus med lammet, tro, håb, kærlighed og retfærdighed.

Den hårde strid om linjen medførte, at Ivar Dall efterfølgende trak sig resigneret tilbage. Konflikten kan aflæses af statistikken over altergæster: i årene 1910-16 har kirkegangen været ret begrænset, men efter grundtvigianernes sejr fordobledes besøgstallet fra det ene år til det andet.

I 1935 blev Rosendal udnævnt til biskop over Roskilde Stift. Han efterfulgtes af Ejnar Leth Balling, filmmanden Erik Ballings far. Fire år senere udnævntes Emanuel Würtzen til residerende kapellan, og de to markante præster kom til at tegne kirkens profil i et kvart århundrede. De døde med to måneders mellemrum i 1962 og 1963. Balling efterfulgtes af Finn Ahlmann Olsen.

I 1980 afløstes Ahlmann Olsen af Ivan Larsen, der havde været residerende kapellan ved kirken siden 1976. Med Anne Braads ansættelse som sognepræst i 1989 indledtes endnu et langvarigt parløb af markante personligheder på præstestillingerne. Ivan Larsen markerede sig tidligt som fortaler for homoseksuelles rettigheder i kirken og for kirkelig vielse af homoseksuelle. Anne Braad var en flittig debattør med en til tider ukonventionel indstilling til de kirkelige og teologiske traditioner.

Altertavlen er malet af Anton Dorph, og forestiller Jesus på besøg hos søstrene Martha og Maria. Frøkenerne Dorph Petersen fra Blågårds stod model. Af Dorphs 71 altertavler i Danmark har 6 motivet med Martha og Maria. Den ældste af disse findes i Tyrstrup kirke ved Haderslev; Stefanskirkens er den næstældste.

I forbindelse med restaureringen i 1974 blev der opsat et nyt alterbord. De to store kandelabre på alteret blev skænket af Holmens Kirke i 1874.

Døbefonten er af grønlandsk marmor.

Kirkens orgel er bygget i 1983 af Carsten Lund, der – noget usædvanligt – fik frie hænder af kirkens menighedsråd mht. orglets udførelse. Det har resulteret i et meget særegent orgel med 25 stemmer fordelt på tre manualer og pedalklaviatur. Det er uligesvævende tempereret à la 1750 og intoneret således, at hver stemme har en stærk karakter.

Foruden de almindelige orgelstemmer har orglet desuden en nattergal, et klokkespil og – som det eneste orgel i Nordeuropa – indbygget slagtøj, dvs. stortromme og bækken. Carsten Lund fremhæver selv orglet som et af sine bedste værker.